

अन्ध

विघाते चुरादि सेट् ।) दृक्क्षयो दृष्टिरहिती-
भावः । तेनाकर्मकोऽयं । सत्ताजीवनदर्पभीति-
श्रयनकोड़ा निवासक्षयात्तन्धाननभोगतिस्थिति-
ज्वालज्वाप्रमादोदये । मोहे खोटनवेगयुद्धदहन-
स्थातिक्षारोन्मादके शुद्धिखेदपलायनभ्रमणके
ज्ञान्तौ भ्रुतौ मञ्जने ॥ दृप्तौ जागरशोषवक्रगम-
नोत्थाहे मृतौ संशये स्नानौ मन्दगतौ च नृत्य-
पतने चेष्टाक्रुधौ रोदने । वृद्धौ हावकृतौ च
सिद्धिविरतौ हर्षोपवेशे बले कम्पोद्भेगनिमेषभङ्ग-
यतनाद्ये धातवोऽकर्मकाः ॥ दौर्बल्यादिषु चा-
र्थेषु वर्त्तमानान्तु धातवः । वाचका भावमात्रस्य
यतस्तस्मादकर्मकाः ॥ कौटिल्यादिषु चार्थेषु प्रोक्ता
ये ते तु धातवः । तदङ्गावेऽकर्मकाः स्युस्तदत्-
कृत्यां सकर्मकाः ॥ इति । अन्धयति अन्धापयति
वृद्धः । इति दुर्गादासः ॥

अन्धं, स्त्री, (अन्ध + अच् ।) अन्धकारः ।

(“सोदन्नमे तमसि विधुरो मञ्जतीवान्तरात्मा” ।
इति उत्तरचरिते ।) जलं । इति मेदिनी ।

अन्धः, त्रि, (अन्ध + अच् ।) चक्षुर्दयहीनः । आन्धा
आंधला इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । अ-
दृक् २ । इत्यमरः । (“वृद्धोऽन्धः पतिरेष मञ्जक-
गतः” । इति साहित्यदर्पणे ।

“अन्धो मत्स्यानिवात्राति स नरः कण्ठकैः सह ।
यो भाषतेऽर्थवैकल्यमप्रत्यक्षं सभाङ्गतः” ।
इति मनुः ।)

अन्धः, [स्] स्त्री, (अन्ध + असन् ।) अग्रं । इत्य-
मरः ॥

अन्धकः, पुं, (अन्ध + एबुल् ।) देशभेदः । इति
शब्दरत्नावली ॥ वृषभेदः ।

(“सुदंष्ट्रं च सुचारं च कृष्णमित्यन्धकास्त्रयः” ।
इति हरिवंशे ।) असुरभेदः । इति महाभारतं ॥

(“स ब्रजव्यवस्थास्मादन्योऽपि हि भारत ।
तमन्धकोऽयं नाप्तेति प्रोचुस्तत्र निवासिनः” ।
इति हरिवंशे ।) मुनिविशेषः । इति याज्ञ-

वल्काः ॥ (दृष्टिहीनः । चक्षुर्दयहीनः ।
“अन्धकः कुञ्जकश्चैव राजकन्या च त्रिलोनी ।
त्रयोऽप्यन्यायतः सिद्धाः सम्मुखे कर्मणि स्थिते” ॥
इति पञ्चतन्त्रे ।)

अन्धकरिपुः, पुं, (अन्धकस्य असुरस्य रिपुः नाशक-
तया शत्रुः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) शिवः । इत्यमरः ॥
श्लेषकाव्यादौ अन्धकारनाशकत्वात् सूर्यामि-
चन्नेषु च वर्त्तते ॥

अन्धकारः, पुं, स्त्री, (अन्धमन्धकवत् करोति, अन्ध
+ क्त + अच् ।) तेजःशामान्याभावः । आंधार
इति भाषा । तत्पर्यायः । धान्नां २ तमिखं ३
तिमिरं ४ तमः ५ । इत्यमरः ॥ (“अथान्धकारं
तिरिगङ्गराणां” । इति रघुवंशे ।) भ्रूष्कार्यं ६ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ महान्धकारे अन्धतमसं ।
७ सर्वव्यापकान्धकारे सन्तमसं । ८ अल्पान्धकारे
अवतमसं ९ । इत्यमरः ॥ अस्य गुणाः । भयदृष्टि-
तेजोऽवरोधकारित्वं । तिक्तत्वं । सर्वव्याधिकर-
त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

अन्ध

अन्धकासुहृद्, पुं, (अन्धकस्य असुरस्य असुहृत्,
नाशकतया शत्रुः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) शिवः । इति
हेमचन्द्रः ॥

अन्धकूपः, पुं, (अन्धमन्धकारं करोति, अन्ध + करो-
त्यर्थे क्विच् + पचाद्यच्, तादृशः कूपः ।) सान्ध-
कारकूपः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आंध्रिया पाल्क्या
इति भाषा ।

(“मञ्जव्यात्मा भक्तिहीनो महामोहमये भवे ।
अन्धकूपे निरालम्बश्चिन्नरञ्ज्युयथा घटः” ॥
इति सङ्गावे ।)

अन्धतमसं, स्त्री, (अन्धयति, अन्ध + अच्, अन्धं
तमः कर्मधारयः, समासान्त अच् ।) निविडा-
न्धकारं । इत्यमरः ॥

(“प्रध्वंसितान्धतमसस्तत्रोदाहरणं रविः” ।
इति शिशुपालबधे ।)

अन्धतामसं, स्त्री, (तम एव तामसं प्रज्ञादित्वात्
स्वार्थे अण् ।) निविडान्धकारं । महान्धकारं ।
इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

अन्धतामिखं, स्त्री, (तमिखैव तामिखं, स्वार्थे अण्,
अन्धं निविडं तामिखं कर्मधारयः ।) निविडा-
न्धकारमयनरकविशेषः । पञ्चप्रकाराज्ञानान्तर्ग-
ताज्ञानविशेषः । देहनाशे अहमेव मृतोऽस्मीति
बुद्धिः । इति भारतभागवते,—

(“एकविंशतिविधनरकान्तर्गतद्वितीयनरकवि-
शेषः” स च निविडान्धकारमयः । “तस्यां धर्म-
पद्मामन्धतामिखमभ्यधायत्” । इति महावीर-
चरिते ।)

अन्धमूषिका, स्त्री, (अन्ध दृष्टिविघाते, अन्ध + भावे
घञ्, अन्धं दृष्टिविघातं मुष्णाति तत्सेवनेन नाश-
यति, मुष् + एबुल् एषोदरादित्वात् दीर्घः स्त्रियां
टाप् ।) देवताइच्छः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अन्धाहिः, पुं, स्त्री, (अन्धः अहिः सर्पैव ।) मत्स्य-
भेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कुंचिया इति ख्यातः ।

अन्धिका, स्त्री, (अन्ध + एबुल् स्त्रियां टाप् ।) द्यूत-
विशेषः । रात्रिः । इति मेदिनी । सर्षपी । इति
हेमचन्द्रः ॥ स्त्रीविशेषः । चक्षुरोगविशेषः । इति
शब्दरत्नावली ॥

अन्धुः, पुं, (अन्ध + उण् ।) कूपः । इत्यमरः ॥

अन्धुलः, पुं, (अन्ध + उलच् ।) शिरोषट्टः इति
शब्दचन्द्रिका ॥

अन्धुः, पुं, (अन्धयति गीतेन मृगान् अन्धवत्
करोति, अन्ध + कर्त्तरि रः ।) व्याधः । मृगया-
जीवी । इति कश्चित् संग्रहकारः । (वैदिहिकात्
कारावरस्त्रियां जातो जातिविशेषः, स तु सततं
यामवहिर्वासी मृगयाजीवी च ।

“कारावरनिषादात् तु चर्मकारः प्रसूयते ।
वैदिहिकादन्धमेदौ वहिर्द्यामप्रतिश्रयो” ॥
इति मनुः ।)

अग्रं, स्त्री, (अद् + कर्मणि क्तः ।) स्निग्धतण्डुलं ।
यथा,—

“अग्रं क्षेपगतं प्राङ्ः सतुषं धान्यमुच्यते ।
आमं वितुषमित्युक्तं स्निग्धममसुदाहृतं” ॥

अन्ध

इति आद्रतत्त्वष्टवशिशुवचनं । तत्पर्यायः ।
भक्तं २ अन्धः ३ भिक्षा ४ ओदनं ५ दीर्घविः ६ ।
इत्यमरः ॥ भिक्षा ७ । इति तट्टीका ॥ क्रूरं ८ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अट्टं ९ कसिपुः १० जीवानुः
११ । इति जटाधरः ॥ क्रूरं १२ आपूपिकं १३
जीवन्तिः १४ प्रसादनं १५ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ * ॥ अस्य गुणाः । बुद्धिभ्रमप्रतीतिपुष्टि-
धात्विन्द्रियबलकारित्वं । गुरुत्वं । क्षुधाक्षयरोग-
अमकार्शनाशित्वञ्च ॥ * ॥ गवान्गुणाः । श्लेषा-
कारित्वं । स्वादुत्वं । सुखिग्धत्वं । टंहणत्वं । गुरु-
त्वञ्च ॥ * ॥ पुराणाग्रगुणाः । विरसत्वं । रूक्षत्वं ।
पथ्यत्वं । अधिकारित्वञ्च ॥ * ॥ उष्याग्रगुणाः ।
प्रशंसनीयत्वं । हृद्यत्वं । अधिकारित्वं । वायुश्लेषा-
नाशित्वं । रक्तापित्तप्रकोपकारित्वञ्च ॥ * ॥ अत्य-
ग्याग्रगुणः । बलनाशित्वं ॥ * ॥ शीतशुष्काग्रयो-
र्गुणः । दुर्जरत्वं ॥ * ॥ अतिक्रान्ताग्रगुणः । ग्लानि-
कारित्वं ॥ * ॥ तण्डुलान्विताग्रगुणः । दुर्जरत्वं ॥ * ॥
जलधौतसद्योऽग्रगुणाः । शीघ्रपाकित्वं । हिमत्वं ।
लघुत्वञ्च ॥ * ॥ रात्रिस्थितजलयुक्ताग्रगुणौ । त्रि-
दोषकोपकारित्वं । रूक्षत्वञ्च ॥ * ॥ मृदतण्डुलाग्र-
गुणौ । लघुत्वं । अधिप्रदीपनत्वञ्च । इति राज-
वल्लभः ॥ * ॥ धान्यं । इति राजनिर्घण्टः । विष्णुः ।
इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितं । अदनीयद्रव्य-
मात्रं ॥ अन्नसाधनं यथा,—

“सुधौतान्तण्डुलान् स्मीतांस्तोये पञ्चगुणे पचेत् ।
तद्भक्तं प्रहृतं चोष्णं विषदं गुणवन्मत” ॥
तद्गुणाः ।

“भक्तं वङ्गिकरं पथ्यं तर्पणं रोचनं लघु ।
अधौतमसुतं शीतं गुर्वैरुच्यं कफप्रदं” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥ तदानफलं यथा,—
“वारिदस्त्रिमायाति सुखमत्तथ्यमन्नदः” ॥

अन्नस्य प्रजापतिर्देवता । अन्धस्यसुखप्राप्तिः फलं ।
प्रतिग्रहे सुष्टिग्रहणं । इति शुद्धितत्त्वं ॥ अपि च,
“ब्रह्महत्याकृतं पापं अन्नदानात् प्रणश्यति ।
अन्नदः पापकर्मापि पूतः स्वर्गं महीयते” ॥

इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥ * ॥ अथ प्रजापतिर्देवता
दानावर्तः । तत्र अन्नदानस्तुतिः । ब्रह्मपुराणे ।
“अन्ने प्रतिष्ठिता लोका अन्नमाश्रय्यं परं ।
तस्मादन्नं प्रशंसन्ति सदैव पिष्टमानवाः ॥
अन्नस्य हि प्रदानेन गरो याति परां गतिं ।
सर्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चेद्वाधिकं शुभं” ॥
तथा,—

“अन्नमूर्जस्त्वलं लोके दत्त्वोर्जस्वी भवेन्नरः ।
सतां पश्यान्माश्रित्य सर्वपापैः प्रमुच्यते” ॥
महाभारते ।

“अन्नदः पशुमान् पुत्री धनवान् भोगवानपि ।
प्राणवांश्चापि भवति रूपवांश्च तथा नृप” ॥
तथा,—

“अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजो यशसि च ।
कीर्त्तिश्च वृद्धते शश्वत्सिषु लोकेषु पाखव” ॥
आधेयपुराणे । अन्नस्तुत्यनन्तरं ।

“तस्मादन्नं सदा देहि अद्रया नृपसत्तम ।